

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑ

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

αγγλ.	αγγλικός	αρχαιολ.	αρχαιολογία
αεροναυτ.	αεροναυτική	αρχιτ.	αρχιτεκτονικός
αθλ.	αθλητικός	αστρολ.	αστρολογία
αιγυπτ.	αιγυπτιακός	αστρον.	αστρονομία
αιτ.	αιτιατική	αστροναυτ.	αστροναυτική
αιτιολ.	αιτιολογικός	άτ.	άτονος
άκλ.	άκλιτος	απτ.	αττικός
αλβ.	αλβανικός	αυτοπ.	αυτοπαθής
αλλ.	αλλαγή	αφηρ.	αφηρημένος
αναδαν.	αναδανεισμός	αφομ.	αφομοίωση, αφομοιωτικός
αναδιπλ.	αναδιπλασιασμός	άψ.	άψυχος
αναδρ.	αναδρομικός	βεβ.	βεβαιωτικός
αναλ.	αναλογία, αναλογικός	βεν.	βενετικός
ανάλ.	ανάλυση	βιολ.	βιολογία
ανάπτ.	ανάπτυξη	βιοχημ.	βιοχημεία
ανασυλλ.	ανασυλλαβισμός	βλ.	βλέπε
ανατ.	ανατομία, ανατομικός	βλάχ.	βλάχικος
ανατολ.	ανατολικός	βόρ.	βόρειος
αναφ.	αναφορικός	βοτ.	βοτανική
άνθρ.	άνθρωπος	βουλγ.	βουλγαρικός
ανθρωπολ.	ανθρωπολογία	γαλλ.	γαλλικός
ανθρωπων.	ανθρωπωνύμιο	γεν.	γενική
ανομ.	ανομοίωση, ανομοιωτικός	γενικόν.	γενικότερα
αντ., ANT	αντίθετος	γενοβ.	γενοβέζικος
αντδ.	αντιδάνειο	γερμ.	γερμανικός
αντιθ.	αντιθετικός	γεωγρ.	γεωγραφία
αντικ.	αντικείμενο	γεωλ.	γεωλογία
αντιμετάθ.	αντιμετάθεση	γεωμ.	γεωμετρία
αντων.	αντωνυμία	γεωπ.	γεωπονία
αόρ., αορ.	αόριστος, αορίστου, αοριστικός	γλ.	γλώσσα
απαρέμφ.	απαρέμφατο	γλυπτ.	γλυπτική
απαρχ.	απαρχαιωμένος	γλωσσ.	γλωσσολογία
απλολ.	απλολογία	γνωμ.	γνωμικό
απλοπ.	απλοποίηση	γραμμ.	γραμματική
αποβ.	αποβολή	γυμν.	γυμναστική
απόδ.	απόδοση	δαν.	δανεισμός
αποχηρηοπ.	αποχηροποίηση	δεικτ.	δεικτικός
αποθ.	αποθετικός	δηλ.	δηλαδή
απόλ.	απόλυτος	δημοτ.	δημοτική
απρόσ.	απρόσωπος	διάκρ.	διάκριση
αραβ.	αραβικός	διάλ.	διάλεκτος
αραμ.	αραμαϊκός	διαλεκτ.	διαλεκτικός
άρθρ.	άρθρωση	διάσπ.	διάσπαση
αριθμτ.	αριθμητικό	διαφ.	διαφορετικός
αρκτικολ.	αρκτικόλεξο	διαχ.	διαχωριστικός
αρμεν.	αρμενικός	διεθ.	διεθνισμός
άρν.	άρνηση	δίκ.	δίκαιο
αρνητ.	αρνητικός	διστ.	διστακτικός
αρσ.	αρσενικός	δίφθ.	δίφθογγος
αρχ.	αρχαίος	διφθογοπ.	διφθογοποίηση

δοτ.	δοτική	ινδ.	ινδικός
δωρ.	δωρικός	ισπαν.	ισπανικός
εβρ.	εβραϊκός	ιστ.	ιστορία, ιστορικός
εθν.	εθνικός	ισχυροσπ.	ισχυροποίηση
εθνολ.	εθνολογία	ιταλ.	ιταλικός
ειδ.	ειδικός	ιων.	ιωνικός
ειδικότ.	ειδικότερα	κ.ά.	και άλλα
ειρ.	ειρωνικός	κατάλ.	κατάληξη
εκ.	εκατοστό	κατατ.	κατατεθέν
εκκλ.	εκκλησιαστικός	Κ.Δ.	Καινή Διαθήκη
έκφρ.	έκφραση	κ.ε.	και εξής
ελλην.	ελληνικός	κινημ.	κινηματογράφος
ελνστ.	ελληνιστικός	κλητ.	κλητική
έμψ.	έμψυχος	κλιτ.	κλιτικός
εν.	ενικός	κοινων.	κοινωνιολογία
εναλλ.	εναλλαγή	κ.ο.κ.	και ούτω καθεξής
ενεργ.	ενεργητικός	κπ.	κάποιο(ν)
ενεστ.	ενεστώτας, ενεστωτικός	κτ.	κάτι
ενν.	εννοείται	κτγ.	κατηγορούμενο
εξακολ.	εξακολουθητικός	κτητ.	κτητικός
εξέλ.	εξέλιξη	κτλ.	και τα λοιπά
εξομάλ.	εξομάλυνση	κυρ.	κυρίως
επαγγελμ.	επαγγελματικός	κύρ.	κύριος
επανάλ.	επανάληψη	κυριολ.	κυριολεκτικός
επέκτ.	επέκταση	λ.	λέξη, λήμμα
επίδρ.	επίδραση	λαϊκ.	λαϊκός
επίθ., επιθ.	επίθετο, επιθέτου, επιθετικός	λαϊκότρ.	λαϊκότροπος
επίρρ., επιρρ.	επίρρημα, επιρρήματος, επιρρηματικός	λαογρ.	λαογραφία
ΕΠΙΡΡ	επίρρημα, επιρρηματικός	λατ.	λατινικός
επίσ.	επίσημος	λογ.	λογική
επιστ.	επιστημονικός	λόγ.	λόγιος
επιτατ.	επιτατικός	λογιστ.	λογιστική
επιφ.	επιφώνημα, επιφωνηματικός	λογοτ.	λογοτεχνικός
επών.	επώνυμο	μαγειρ.	μαγειρική
ερρινοπ.	ερρινοποίηση	μαθημ.	μαθηματικά
ερωτ.	ερωτηματικός	μεγεθ.	μεγεθυντικός
ετυμ.	ετυμολογία, ετυμολογικός	μεε.	μετοχή ενεργητικού ενεστώτα
ευφ.	ευφημισμός, ευφημιστικός	μειωτ.	μειωτικός
ζωγρ.	ζωγραφική	μέλλ.	μέλλοντας
ζωολ.	ζωολογία	μεσοφ.	μεσοφωνηεντικός
ηθ.	ηθική	μετάθ.	μετάθεση
ηλεκτρολ.	ηλεκτρολογία	μετακ.	μετακίνηση
ηλεκτρον.	ηλεκτρονική	μεταπλ.	μεταπλασμός
ημίφ., ημφ.	ημίφωνο, ημφώνου	μεταρ.	μεταρρηματικός
ηχ.	ηχηρός	μετεπιθ.	μετεπιθετικός
ηχηρ.	ηχηρότητα	μετεπιρρ.	μετεπιρρηματικός
ηχηροσπ.	ηχηροποίηση	μετεωρ.	μετεωρολογία
ηχομμ.	ηχομμητικός	μετον.	μετονοματικός
θ.	θέμα	μετουσ.	μετουσιαστικός
θέατρ.	θέατρο	μετρ.	μετρική
θεολ.	θεολογία	μηχ.	μηχανική
θετ.	θετικός	μηχανολ.	μηχανολογία
θηλ.	θηλυκός	μορφολ.	μορφολογικός
θρησκευοιολ.	θρησκευοιολογία	μουσ.	μουσική
ιαπων.	ιαπωνικός	μπε.	μετοχή παθητικού ενεστώτα
ιατρ.	ιατρικός	μππ.	μετοχή παθητικού παρακειμένου
ιδ.	ίδιος	μσν.	μεσαιωνικός
ίδ.	ίδιος	μσνλατ.	μεσαιωνικό λατινικό
		μτφ.	μεταφορικός

μτφρδ.	μεταφραστικό δάνειο	προπαραλ.	προπαραλήγουσα
μτχ.	μετοχή	πρόσ., προς.	πρόσωπο, προσώπου, προσωπικός
μυθ.	μυθολογία	προσαρμ.	προσαρμογή
μ.Χ.	μετά Χριστόν	προστ.	προστακτική
ναυτ.	ναυτικός	προσφών.	προσφώνηση
νεοελλ.	νεοελληνικός	πρότ.	πρόταση
νεολ.	νεολογισμός	προτακτ.	προτακτικός
νεότ.	νεότερος	προχωρ.	προχωρητικός
νλατ.	νεολατινικός	προφ.	προφορά, προφορικός
νομ.	νομική	πρτ.	παρατατικός
νότ.	νότιος	πτ.	πτώση
οικ.	οικείος	π.χ.	παραδείγματος χάριν
οικοδ.	οικοδομική	π.Χ.	προ Χριστού
οικολ.	οικολογία	ρ.	ρήμα
οικον.	οικονομία	ραπτ.	ραπτική
ολλανδ.	ολλανδικός	ρηματ.	ρηματικός
όμ.	όμοιος	ρητορ.	ρητορικός
όν., ον.	όνομα, ονόματος	ριν.	ρινικός
ονομ.	ονομαστική	ρουμ.	ρουμανικός
οπτ.	οπτική	ρωσ.	ρωσικός
ορθογρ.	ορθογραφία, ορθογραφικός	σανσκρι.	σανσκριτικός
οριστ.	οριστική, οριστικός	σελ.	σελίδα
ορυκτ.	ορυκτολογία	σημ.	σημασία
ουδ.	ουδέτερο	σημασιολ.	σημασιολογικός
ουσ.	ουσιαστικό	σημδ.	σημασιολογικό δάνειο
ουσιαστικοπ.	ουσιαστικοποιημένος, ουσιαστικοποίηση	σημερ.	σημερινός
παθ.	παθητικός	σημιτ.	σημιτικός
παιδ.	παιδικός	σκωπτ.	σκωπτικός
παλ.	παλαιός	σλαβ.	σλαβικός
παλαιοντ.	παλαιοντολογία	σπάν.	σπάνιος
παλαιότ.	παλαιότερος	σπανιότ.	σπανιότερα
ΠΑΡ	παροιμία	στατ.	στατιστικός
παράγ.	παράγωγος	στερ.	στερητικός
παραλ.	παραλήγουσα	στιγμ.	στιγμιαίος
παράλ.	παράλειψη	στρατ.	στρατιωτικός
παράλλ.	παράλληλος	συγγ.	συγγενής
ΠΑΡ έκφρ.	παροιμακή έκφραση	συγκ.	συγκοπή
παρετυμ.	παρετυμολογία, παρετυμολογικός	συγκρ.	συγκριτικός
ΠΑΡ ΦΡ	παροιμακή φράση	σύγκρ.	σύγκρινε
παρωχ.	παρωχημένος	συμπερ.	συμπερασματικός
πατριδων.	πατριδωνυμικός	σύμπλ., συμπλ.	σύμπλεγμα, συμπλέγματος
Π.Δ.	Παλαιά Διαθήκη	συμπλεκτ.	συμπλεκτικός
περιλ.	περιληπτικός	συμπροφ.	συμπροφορά
περσ.	περσικός	σύμπτ.	σύμπτωση
πληθ.	πληθυντικός	σύμφ., συμφ.	σύμφωνο, συμφώνου, συμφωνικός
πληροφ.	πληροφορική	συμφυρ.	συμφυρμός
ποδ.	ποδόσφαιρο	συν., ΣΥΝ	συνώνυμος
ποιητ.	ποιητικός	συναίρ.	συναίρεση
πολ.	πολιτική	συναισθ.	συναισθηματικά φορτισμένη λέξη
πολλαπλ.	πολλαπλασιαστικός	σύνδ., συνδ.	σύνδεσμος, συνδέσμου
πορτογαλ.	πορτογαλικός	συνεκδ.	συνεκδοχικός
ποσ.	ποσοτικός	συνήθ.	συνήθως
πρβ.	παράβαλε	συνηρ.	συνηρημένος
πργ.	πράγμα	συνθ.	συνθετικό
πρκ.	παρακαίμενος	σύνθ.	σύνθετος, σύνθεση
προέλ.	προέλευση	συνίζ.	συνίζηση
προηγ.	προηγούμενος	συνοπτ.	συνοπτικός
πρόθ.	πρόθεση	συντ.	συντακτικός
		σύντ.	σύνταξη

συντελ.	συντελεσμένος	ΥΠΟΚΟΡ	υποκοριστικό
σύντμ.	σύντμηση	υπόλ.	υπόλοιπος
συντομογρ.	συντομογραφία	υποτ.	υποτακτική
σχ.	σχήμα	υποχωρ.	υποχωρητικός
σχημ.	σχηματισμός	υστλατ.	υστερολατινικός
τ.	τύπος	φαρμ.	φαρμακολογία
τακτ.	τακτικός	φιλολ.	φιλολογία, φιλολογικός
τελ.	τελικός	φιλοσ.	φιλοσοφία, φιλοσοφικός
τεχν.	τεχνικός	φιλοτ.	φιλοτελισμός
τεχνολ.	τεχνολογία	φοινικ.	φοινικικός
τηλεόρ.	τηλεόραση	φρ., ΦΡ	φράση
τ.μ.	τετραγωνικά μέτρα	φυσ.	φυσική
τον.	τονισμός	φυσιολ.	φυσιολογία
τοπ.	τοπικός	φων.	φωνήεν
τοπων.	τοπωνύμιο	φωνηεντ.	φωνηεντικός
τοσκ.	τοσκανικός	φωνητ.	φωνητική
τουρκ.	τουρκικός	φωνολ.	φωνολογία
τροπ.	τροπικός	φωτογρ.	φωτογραφία
τροποπ.	τροποποίηση	χασμ.	χασμωδία
τοιγγ.	τοιγγάνικος	χγφ.	χειρόγραφο
τυπ.	τυπογραφία	χειλ.	χειλικός
υβρ.	υβριστικός	χημ.	χημεία, χημικός
υπ.	υποκείμενο	χλευ.	χλευαστικός
υπερ.	υπερωικός	χε.	χρήση
υπερθ.	υπερθετικός	χρον.	χρονικός
υπερσ.	υπερσυντέλικος	ψυχ.	ψυχολογία
υποθ.	υποθετικός	ψυχαν.	ψυχανάλυση
υποκορ.	υποκοριστικό	ψυχιατρ.	ψυχιατρική

ΣΥΜΒΟΛΑ

Στο ερμηνευτικό τμήμα του λήμματος:

- & συνδέει τους δεύτερους τύπους ενός λήμματος ή υπολήμματος με τον κύριο τύπο
- [] περικλείουν την προφορά μιας λέξης
- : εισάγει στο σημασιολογικό τμήμα ενός λήμματος
- ~ αντικαθιστά τον ακριβή κύριο τύπο του λήμματος ή του υπολήμματος στα παραδείγματα
- εισάγει υπολήμματα που δεν καταχωρίζονται ως ξεχωριστά λήμματα
- || χωρίζει σημασίες ή παραδείγματα και δηλώνει επέκταση ή μικρή διαφοροποίηση
- / χωρίζει καταλήξεις και συσσωρευμένα παραδείγματα
- * παραπέμπει για ανάλυση σε άλλο λήμμα
- παραπέμπει σε άλλο λήμμα
- ↑, ↓ δηλώνει μεγαλύτερη ή μικρότερη ένταση στη σημασία ενός συνωνύμου

Στο ετυμολογικό τμήμα του λήμματος:

- [] περικλείουν όλο το ετυμολογικό τμήμα ενός λήμματος
(άνω τελεία) διαχωρίζει τις ετυμολογίες διάφορων λέξεων, σημασιών ή τύπων
- () περικλείουν το μέρος της λέξης που δεν χρησιμοποιείται ως βάση της νέας παραγωγής
- > δηλώνει ότι η λέξη που βρίσκεται δεξιά του προέρχεται από τη λέξη που βρίσκεται αριστερά του
- < δηλώνει ότι η λέξη που βρίσκεται αριστερά του προέρχεται από τη λέξη που βρίσκεται δεξιά του
- + ενώνει τα συνθετικά μέρη μιας σύνθετης λέξης
- δηλώνει ότι αναγράφεται μόνο το θέμα μιας λέξης ή μόνο κάποιο παράθημα (πρόθημα ή επίθημα)
- * δηλώνει ότι ο τύπος που ακολουθεί είναι υποθετικός
- ‘ ’ περικλείουν μεταφράσματα